

andringer i Bestatningsmaaden, som herved indføres for de smaa Brænderiers Vedkommende, ikke medføre Ulemper og udsætte os for Misligheder, som vi maa ønske fjernede fra en saadan Sag. Jeg kunde derfor ønske denne Sag noget nærmere overveiet, inden vi tage Bestemmelser om at gennemføre den. De storpolitiske Hensyn foreligge jo ikke for dette Thing, og vi maa altsaa ønske at faae denne Lov gennemført som Ved af de store Stattereformer. De foreligge ikke for os og ville rimeligvis ikke komme til at foreligge for os i denne Samling. Sagen maa betragtes i og for sig alene, og fra dette Synspunkt trænger den vistnok til nærmere Overveielse, inden man kan gaa ind paa den.

Tutein: Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem, der nu havde Ordet, i den Betragtning, at man maa se paa det foreliggende Lovforslag som et Ved af de Bestatningslove, som ere forelagte i Landsthinget samtidig hermed. Tværtimod, jeg tror, at den Betragtning, som har gjort sig gjældende oppe i Landsthinget, at den foreliggende Lov er uændelig, jeg vil næsten sige nødvendig, uden Hensyn til de andre Bestatningslove, er den rigtige, idet den nemlig, som det fremgaar af Motiverne, kun tilsigter at stille den mindre Industri paa lige Fod med den større. I det Hele taget arbejder jo den lille Industri under uafseligke Naar, og jeg tror, at særlig for den Industri, her er Tale om, vil det være meget vanskeligt i Aarenes Løb at holde sig paa Benene; men der er al Anledning for Lovgivningsmagten til i alt Fald ikke at foretage nogen Foranstaltning, der umuliggjør dens Bestaan. Denne Ytring blev jeg foranlediget til ved det ærede Medlems Udtalelser, men jeg har egentlig bedt om Ordet i Anledning af et enkelt Udtryk her i Loven, som jeg tror ikke er rigtigt. Det er Slutningen af § 3. Der staar: „Til Udgifter i den Anledning stilles et Beløb af 10,000 Kroner til Toldbestyrelsens Raadighed.“ Jeg tror ikke, at Rigsdagen har Noget at gjøre med at stille Penge til Toldbestyrelsens Raadighed. Vi bevilge Penge til Regjeringen, til Finantsministeren; men jeg tror ikke, det er rigtigt at sætte det ind her i Loven, at det er til Toldbestyrelsen. Jeg tror, det er tilstræffeligt, naar der staar i første Linie af den Paragraf, at „Maalene anstafes og opstilles for Statskassens Regning“; naar det staar der, vil den høitærede Finantsminister ikke et eneste Dieblit være i Tvivl om, paa hvad Maade han skal staffe de Midler tilveie, ligesom det ogsaa beror paa ham, ad hvad Vej han vil give dem ud. Hele denne Veiledning i de sidste 2 Linier

af denne Paragraf tror jeg er stridende mod almindeligt Lovsprog, og jeg skal derfor henstille, at vi lade disse 2 Linier gaa ud. En anden lille Bemærkning vilde jeg gjerne tillade mig, og det er den, at man synes i Finantsministeriet at følge Regler med Hensyn til Sinterpunktion, som ere ikke ganske lidt afvigende fra de almindelige. Dette berører begge de Lovforslag, vi have haft under Behandling i Dag — baade det foregaaende og dette. I det Lovforslag, som her foreligger, mangler der absolut et Komma i § 1 i anden Linie; der staar: „hvor den i Loven af 1ste April 1887 befalede Spiritusmaaler ikke kan anbringes“, saa maa der absolut et Komma inden den følgende Del af Sætningen. Den ærede Finantsminister har mærkeligt nok leveret os netop det Antal Kommaer, som høre til begge disse Love. Det er fuldstændig rigtigt, naar man tager et Komma fra den anden Lov og sætter ind i denne. Der findes i Kreditoplagsloven efter Ordene: „Toldbestyrelsen bemyndiges til“ et Komma, som aldeles ikke har Noget der at bestille, og det findes i alle de Exemplarer, jeg har set af Lovforslaget. Retslæsen kan maaste nemmest se derved, at man tager Kommaet ud af det ene Lovforslag og sætter det ind paa det rette Sted i det andet; saa have vi den Sinterpunktion, der er den rette.

Berg: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg er som den sidste ærede Taler heller ikke enig i den Antydning, som den første ærede Taler (Taurber) gjorde med Hensyn til Forbindelsen af dette Lovforslag med Bestatningslovene; men iøvrigt glædede det mig at høre det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valokreds (Taurber) udtale, at Sagen dog fortjente at komme under nærmere Overveielse i et Udvalg, inden den endelig vedtages her i Thinget. Jeg er af Princip imod altid, hvor det kan undgaaes, ved Lov at give Bemyndigelse og Tilladelse til Administrationen. Jeg sætter mere Pris paa, at Loven selv indeholder de Regler, hvorefter Administrationen udfører Loven. Vi have nu her i første Paragraf: „Toldbestyrelsen bemyndiges til . . . . .“ og i anden Paragraf: „Toldbestyrelsen kan fritage . . . . .“ — den kan altsaa ogsaa lade være. Det er en Form for Lovforslag, som jeg er meget imod, og som først maa være berettiget, naar man ved en omhyggelig Underjøgelse af selve Lovens Gjenstand har overbevist sig om, at det er Lovgivningsmagten med Veiledning af Ministeriets Sagkyndige umuligt at fastsætte de fornødne Regler i selve Loven. Jeg vilde derfor meget gjerne henstille til det ærede eventuelle Ud-